Anul al 63-lea
4 Pagini

200 LEI

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 107 Marți 14 Mai 1946

4 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

MĂREAȚA SĂRBĂTORIRE A ZILEI DE 10 MAI IN CAPITALĂ

DESVELIREA MONUMENTULUI EROILOR SOVIETICI

M. S. Regele răspunzând aclamațiilor mulțimii.

Deși cerul era acoperit și prevestitor de ploae, ziua de 10 Mai a fost sărbătorită în Capitală cu un entuziasm puțin obișnuit. Edificiile publice, casele particulare, vitrinele magazinelor erau împodobite cu tricolorul românesc, precum și cu drapelele Națiunilor Unite, tot în această zi fiind sărbătorită și ziua Victoriei. Portretul M. S. Regelui Mihai, alături de figurile marilor conducători ai popoarelor prietene și aliate se găseau la loc de cinste în vitrinele marilor magazine.

Încă din primele ore ale dimineții, cetățenii au ocupat trotuarele căii Victoriei, de-o parte și de alta, începând dela palatul Poștei până în piața Victoriei, unde se aflau tribunele. Tot aci, se desvelea și împunătorul monument ridicat în cinstea eroilor armatei roșii, căzuți în luptă pentru desrobirea poporului român de hitleriști. Fiecare voia să se găsească pe cât se poate mai aproape de locul unde avea să se desfășoare defilarea trupelor și a tineretului. Față de afluența plină de însuflețire a mulțimii, venită în număr mare să vadă și să ovaționeze pe Suveran, organele polițienești și acelea ale garnizoanei Capitalei au fost nevoite să introducă unele măsuri de ordine, la tribune putând pătrunde numai posesorii unor invitații. În schimb, întregul traseu a fost liber pentru toată lumea.

TEDEUM-UL DELA SF. PATRIARHIE

Dimineața, la ora 9, în prezența M. S. Regelui Mihai, a membrilor guvernului, în frunte cu d. dr. Petru Groza și a corpului diplomatic, a fost un Te-Deum la Sf. Patriarhie, pentru evocarea înscăunării Dinastiei domnitoare, a independenței și a proclamării regatului român.

Dela Patriarhie, M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Mamă Elena, A. S. R. Principesa Elisabeta, membrii guvernului și ai corpului diplomatic, au plecat spre piața Victoriei, unde au luat parte la solemnitatea desvelirii monumentului ridicat pentru slăvirea memoriei eroilor armatei roșii, căzuți alături de ostașii români, în lupta comună pentru liberarea patriei noastre.

DESVELIREA MONUMENTULUI EROILOR SOVIETICI

Monumentul, ridicat pe o porțiune între șos. Jianu și șos. Kiselef, excelează prin unitatea de concepție și prin forma lui artistica, cum și înfățișarea lui solemnă și impunătoare. Pe placa comemorativă de marmură stă scris, în limba rusă și română: „Slavă eroilor gloriosei armate roșii, căzuți în luptă pentru eliberarea României de fascism", iar pe părțile laterale bassoreliefuri, înfățișând episoade din lupta de eliberare. O puternică impresie face ostașul sovietic cioplit în bronz, aflat în vârful piramidei.

M. S. Reegle, înconjurat de membrii guvernului în frunte cu d. dr. Petru Groza, d. Mareșal Tolbuhin și reprezentanții Armatei Roșii și Armatei Române, a desvelit monumentul.

Un sobor de preoți în frunte cu P.S.S. dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei, a oficiat un serviciu divin pentru sfințirea monumentului.

S'au depus următoarele coroane: din partea guvernului român, din partea Comisiei Aliate de Control, din partea Ambasadei Sovietice, din partea reprezentanțelor politice și militare engleză și americană și din partea Ministerului de război.

În tribuna Regală aflată lângă monument au luat loc M. S. Regina Mamă Elena, însoțită de d-nele Dem. Ghica și Nelly Catargi doamne de onoare și membrii Casei civile a M. R. Regelui, d-nii general Octav Ullea maestrul Curții Regale, g-l Emilian Ionescu, prim-adjutant regal, consul Naum Ionescu, directorul Mareșalatului Curții Mircea Ioanițiu secretar particular al M. S. Regelui.

ASISTENȚA

Au fost prezenți d-nii: dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, Gh. Tătărescu, vicepreședintele consiliului și ministru al afacerilor străine; prof. M. Ralea, ministrul artelor; Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicațiilor; prof. Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției; general de Corp de Armată Const. Vasiliu Rășcanu, ministru de război; prof. P. Const antinescu Iași, ministrul informațiilor; Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne; P. Bejan, ministrul economiei naționale; Șt. Voitec, ministrul educației naționale; Tudor Ionescu, ministrul minelor și petrolului; Romulus Zăroni, ministrul agriculturii și domeniilor; Anton Alexandrescu, ministrul cooperației M. Romniceanu, ministru de stat; amiral P. Bărbuneanu; general adjutant D. Dămăceanu; general-aviator comandant Em. Ionescu; prof. G. Vlădescu-Răcoasa; I. Gh. Maurer; I. Bucă; Gh. Vântu; Al. Alexandrini; Aurel Potop; dr. S. Oeriu, subsecretari de stat; general C. Ionașcu șeful Statului Major, d-nii general-colonel I. Z. Susaikov, locțiitorul președintelui Comisiei Aliate de Control, general-maior P. V. Vinogradov, șeful de Stat Major al Comisiei Aliate de Control, vice-mareșal al Aerului Stevenson, general de brigadă Cortland Schuyler; Corpul diplomatic în frunte cu d-nii S. I. Kavtaradze ambasadorul Uniunii Sovietice în România; Adrian Holman, ministrul Marei Britanii; Burton Berry, reprezentant diplomatic al Statelor Unite; Jean Paul Boncour, ministrul Franței; N. Grulovici, reprezentantul diplomatic al Iugoslaviei; Kraus, ministrul Cehoslovaciei la București; Sava Ganovsky, ministrul Bulgariei; Patrik de Reuterssward, ministrul Suediei; Sefkati Istinyli, ministrul Turciei; Pietro Gerbore, reprezentantul Italiei; Wengerov, însărcinat cu afaceri al Poloniei; Fischer de Reitenbaum, însărcinat cu afaceri al Elveției, însoțiți de consilerii și secretarii legațiilor respective; din partea Armatei Sovietice au fost prezenți d-nii general Puntus, general Burlasin, general Liten V., general Alexeev, colonei Ieronim, Motohovsky, Halkin, Borisov, Leontiev, Gusov, Mirosnicenko, Korotkov, maior Skoda, locot. Ranga; membrii misiunilor militare, engleză și americană, membrii delegațiilor militare iugoslavă și cehă venite să participe la serbarea zilei de 10 Mai și numeroși ofițeri generali și superiori din Armata Română; d. general V. Dombrovsky, primarul general al Capitalei, Oconel Cireș, prim președinte al Înaltei Curți de Casație, Gr. Oghină, prim președinte al Înaltei Curți de Conturi; col. Petruc, prefectul Poliției Capitalei, Emil Bodnăraș, secretar general al Președinției Consiliului de miniștri, Pamfil Rîpoșanu, secretar general la Președinția Consiliului; V. Stoica, secretar general al Ministerului Afacerilor Streine; George Macovescu, secretar general al Ministerului Informațiilor; Octav Livezeanu, secretar general al Ministerului Artelor; George Silviu, secretar general al Ministerului de Interne. D-na Ana Pauker, Vasile Luca, Gh. Apostol, prof. C. Parhon, comandor I. L. Mircescu, șeful Ceremonialului din Președinția Consiliului de miniștri, înalți magistrați și numeroase personalități din viața politică, socială și culturală.

Monumentul eroilor sovietici.

M. S. Regele Mihai trage pânza care acoperă monumentul. Suveranul are în dreapta pe d. prim-ministru dr. Petru Groza, iar în stânga pe d-nii Mareșal Tolbuhin, Ex. Sa Kavtaradze, ambasadorul U. R. S. S. și general-col. Susaicov.

Cuvântarea d-lui prim-ministru dr. Petru Groza

La desvelirea monumentului, primul a vorbit d. dr. Petru Groza.

D-sa a spus următoarele:

MAJESTATE,

Acest monument este chemat să vestească generațiilor care vin și veacurilor, tovărășia de luptă a poporului român cu popoarele Uniunii Sovietelor.

Eroii vitezei Armate Roșii și-au vărsat sângele alături de Armata Română, pentru a redobândi independența țării noastre. Sângele lor scump, vărsându-se în slujba aceleiași cauze, pecetluește tovărășia între Armatele Uniunii Sovietice și a României.

Păstrăm în sufletul nostru de români adânca noastră recunoștință pentru jertfele ostașilor Armatei Roșii, care ne-a întregit Țara, readucând Ardealul de Nord Patriei Mame pentru vecie.

Trecând pe lângă acest monument, în toate vremurile, fiecare bun român și bun cetățean al acestei țări se va apleca cu smerenie, arătând spre acest monument care simbolizează jertfa în slujba binelui colectivității, a poporului și țării proprii, precum și în slujba omenirii, iubitoare de libertate și progres.

Rog pe d. primar general al Capitalei, în numele guvernului român, să ia în primire acest monument, pentru municipiul București, îngrijindu-l cu pietate după cum noi cu pietate în sufletele noastre, păstrăm tot ce este glorios în jurul acestui monument. (Aplauze).

CUVANTAREA D-LUI GENERAL DOMBROVSKI

A urmat cuvântarea d-lui general de corp de armată Victor Dombrovschy primarul general al Capitalei, — care a spus, între altele:

MAJESTATE,

Monumentul, pe care îl inaugurăm astăzi, ridicat și închinat frăției de arme, dintre armatele Roșii și armata noastră, este înainte de toate un semn al recunoștinței noastre.

Ajutorul Uniunii Sovietice ne-a venit neprecupețit într'un ceas de mare cumpănă când era în joc însăși existența României.

Târîți de presiunea năvălită, într'un război pe care nu-l dorisem, cu hotarele sfârtecate și orgoliul național distrus de dictatul dela Viena, la ce ne mai puteam aștepta, după o campanie nenorocită care a împins țara pe marginea prăpastiei.

Soarta noastră era ca și pecetluită, avea să ni se schimbe țara, într'un imens mormânt.

Inițiativa plină de curaj a Majestății Voastre, secondat de zeloși patrioți și de unanimitatea bravilor noștri ostași și cetățeni, a răsturnat la 23 Aug. 1944 planurile hitleriste.

Mulțumită acestui act, s'a scurtat războiul și s'a redus mult vărsarea de sânge.

Norocul a fost cu noi, căci n'am fost singuri și ne-am putut alătura puternicelor armate roșii.

Monumentul de astăzi, l-am ridicat în amintirea și slava acestei frății de arme și totodată ca un simbol al dragostei și recunoștinței noastre, pentru marea și puternica noastră prietenă, pentru strălucitii ei Mareșali și nebiruiții ei soldați, cari au prilejuit și desăvârșit izbânda noastră alături de a lor.

Istoria vorbește și se repetă, căci nu-i pentru întâia oară această integrare a noastră într'o rodnică culaborare, cu puternicul nostru aliat dela Răsărit.

Recunoștința noastră nu uită, și rămâne trează ca să se perpetueze la toți urmașii noștri.

Sunt fericit în această zi — mare pentru țara noastră — să primesc în prezența Majestății Voastre și în calitatea mea de primar General al Capitalei, podoaba aceasta a României renăscută, podoabă sortită să rămână martoră și simbol al frăției de arme și alianței noastre cu puternica Uniune Sovietică de sub strălucita conducere a Generalissimului Stalin.

Să trăiți Majestate,

Să trăiască prietenia și frăția de arme Româno-Sovietică.

Ura.

Răspunsul d-lui general-colonel Susaicov

Răspunzând, d. general-colonel de tancuri I. Z. Susaicov a rostit următoarea cuvântare:

MAJESTATE,

Domnilor miniștri,

Generali și ofițeri ai armatelor sovietice și române,

Dragi prieteni,

În numele Armatei Roșii vă mulțumesc din tot sufletul pentru prietenești cuvinte ce le-ați adresat soldaților și ofițerilor ei, cari au participat în luptele pentru eliberarea României de fascism.

Acest monument se inaugurează astăzi într'o zi măreață pentru România — Ziua independenței ei. Această coincidență este semnificativă.

România păstrează amintirea luptătorilor sovietici și îi răsplătește pentru sângele vărsat de Armata Roșie în lupta pentru independența României.

Noi, oamenii sovietici, împărtășim în această zi bucuria poporului român, care a știut să cucerească și să-și păstreze independența și suntem mândri de aceia că am depus și noi partea noastră de participare în marea cauză în căpătarea independenței României.

Noi suntem recunoscători poporului român și guvernului său democratic pentru faptul că a hotărât să onoreze amintirea ostașilor sovietici cari au căzut pentru eliberarea pământului românesc, ridicând acest monument măreț.

Fie ca nouile generații de ro-

(Continuare în pag. 2-a)

DINEUL DELA CERCUL MILITAR

La ora 14 a avut loc la Cercul Militar un dineu oferit de d. general de corp de armată C. Vasiliu-Rășcanu, ministrul de Război.

Au luat parte M. S. Regele, membrii Casei Regale, membrii guvernului în frunte cu d. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri; d. mareșal Tolbuhin, reprezentanții Comisiei Aliate de Control în frunte cu d. general-colonel I. Z. Susaikov, locțiitorul președintelui Comisiei Aliate de Control, reprezentanții misiunilor diplomatice și militare aliate, corpul diplomatic, ofițeri, generali, comandanți de mari unități, sovietici și români, precum și personalități din lumea politică și socială.

TOASTUL D-LUI PRIM-MINISTRU DR. PETRU GROZA

Toastând, d. dr. Petru Groza a spus:

MAJESTATE.

Țara Românească și poporul român sărbătoresc astăzi cu mare bucurie aniversarea Independenței noastre.

Sărbătorim și redobândirea independenței noastre.

Această aniversare a fost posibilă datorită faptului că la 23 August 1944, poporul român a pășit pe linia destinului său, alături de Națiunile Unite, lucru realizat prin înțelepciunea și hotărîrea Suveranului, care în acea clipă s'a găsit alături de popor.

Sărbătoarea noastră se împletește și cu marea bucurie pe care ne-a prilejuit-o tuturor românilor din această țară, consfințirea la conferința dela Paris a realipirii Ardealului de Nord la Patria mamă. (Aplauze).

Deasemeni ea se împletește și cu o altă bucurie, datorită unei realizări din cele mai importante pentru viitorul poporului și țării noastre: prietenia cu Uniunea Sovietică. (Aplauze).

Toate aceste realizări se datoresc faptului că Suveranul și poporul s'au întâlnit la 23 August 1944 în același gând. Nu putem de aceea decât să ne gândim cu recunoștință la Suveranul nostru, la Majestatea Sa Regele Mihai I. (Urale).

În același timp, în această zi de sărbătoare, am avut și bucuria să desvelim monumentul ridicat în amintirea eroilor Armatei Roșii, căzuți pentru eliberarea țării noastre, pentru realipirea Ardealului de Nord.

Cuprindem în sufletele noastre, în această zi de praznic, și viteaza Armată Roșie, în frunte cu marele ei șef, Generalissimul Stalin. (Aplauze).

Rădic deci paharul în sănătatea Majestății Sale Regelui Mihai I și, în sănătatea Generalissimului Stalin. (Urale).

RĂSPUNSUL MAJESTĂȚII SALE REGELUI

Mulțumesc d-lui Prezedinte al Consiliului de Miniștri pentru caldele cuvinte pe care Mi le-a adresat.

Ridic paharul Meu pentru Armata Roșie și pentru viteji ei comandanți, în frunte cu Generalissimul Stalin, armată al cărei reprezentant Mareșalul Tolbuhin, îl avem ca oaspete astăzi aici. (Aplauze).

Inchin și pentru iubita Mea Armată, care cu credință și devotament a ascultat de chemarea Mea la 23 August 1944. (Aplauze).

Urez tuturor sănătate. (Aplauze).

TOASTUL D-LUI MAREȘAL TOLBUHIN

MAJESTATE,

Vă rog să-mi permiteți ca în numele Armatei Roșii să mulțumesc atât Majestății Voastre cât și guvernului Majestății Voastre, în frunte cu d. dr. Petru Groza, pentru atenția pe care mi-ați acordat-o astăzi, prin desvelirea monumentului ridicat în amintirea eroilor Armatei Roșii, precum și pentru caldele cuvinte pe care le-ați pronunțat astăzi aici.

Să-mi permiteți ca în numele Armatei Roșii să ridic paharul meu în sănătatea Armatei Române, în sănătatea Poporului Român și a guvernului român, precum și în sănătatea Majestății Voastre. (Aplauze).

Telegrama Președintelui Sovietului Suprem al U. R. S. S. către M. S. Regele

Cu ocazia zilei de 10 Mai, M. S. Regele Mihai I a primit următoarea telegramă din partea d-lui Nicolae Mihailovici Svernik, Președintele Sovietului Suprem al Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste:

MAJESTAȚII SALE MIHAI I REGELE ROMÂNIEI
București

Cu ocazia sărbătoarei naționale a zilei de 10 Mai primiți MAJESTATE felicitări le mele precum și urările mele de fericire și înflorire a Țării MAJESTATII VOASTRE.

N. SVERNIK

Răspunsul M. S. Regelui

Excelenței sale
Domnului NICOLAE MIHAILOVICI SVERNIK
Președintele Sovietului Suprem al Uniunii Republicelor Sovietice Socialiste
MOSCOVA

Mulțumesc călduros Excelenței Voastre pentru felicitările și bunele urări trimise cu ocazia sărbătoarei naționale a zilei de 10 Mai.

La rândul Meu vă fac cele mai bune urări pentru sănătatea personală a Excelenței Voastre și prosperitatea și fericirea popoarelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

MIHAI R.

TELEGRAMA GENERALISSIMULUI STALIN

Cu prilejul zilei de 10 Mai, d. dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, a primit următoarea telegramă din partea Generalissimului Stalin, transmisă prin d. S. I. Kaftaradze, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U. R. S. S. în România:

„Vă felicit, Domnule Prim Ministru, de Sărbătoarea Națională a Independenței României.

I. STALIN"

In cursul după amiezei până seara târziu, în fața Palatului Regal populația Capitalei a manifestat pentru M. S. Regele. Suveranul și Regina Mamă au ieșit, de mai multe ori, în balcon pentru a mulțumi ovațiunilor entuziaste ale mulțimii.

PROCESUL ANTONEȘTILOR

DEPOZIȚIA D-LUI IULIU MANIU

JERTFE INUTILE

In cursul procesului de trădare, acuzatul Ion Antonescu a declarat: „Dela Stalingrad convingerea mea a fost că am pierdut războiul. Stalingradul a fost pentru războiul acesta ceia ce Verdunul a fost pentru războiul trecut".

Jertfele materiale și de sânge, făcute de poporul român după Stalingrad, erau deci socotite — chiar de „Conducătorul" de atunci — ca inutile.

Atunci, de ce nu le-a oprit?

Pierderile materiale se pot repara. Condițiunile grele de armistițiu, caș de pace — se pot suporta, la urma urmei, de-o generație sau de mai multe.

Dar sângele? Sângele nu se varsă decât pentru o cauză obștească socotită ca atare de comandanți cu deplină sinceritate. Apucând chiar pe-o cale greșită, ei au justificarea — dacă nu scuza — acțiunii lor: că au lucrat cu bună credință, în folosul țării și al poporului... după capul lor.

Când însă chiar conducătorii pierd încrederea în victorie, când își dau seama că dezastrul e inevitabil — ei n'au nici o justificare pentru continuarea războiului.

Singura cale de salvare rămâne armistițiul și pacea, în orice condiții — situația celui ce se retrage la timp din războiu fiind incomparabil mai bună decât situația celui ce se încăpățânează pe poziție până la urmă.

— Atunci de ce n'ați eșit din războiu? a întrebat acuzatorul public.

— Nu puteam, — a fost răspunsul „Conducătorului" de pe vremuri.

Dela Stalingrad și până la București n'a existat oare nici un moment propice pentru eșirea din războiu? Nici Umanul, când trupele germane fugeau în derută?

Nu era oare moment potrivit nici atunci, când armata sovietică încă nu începuse ofensiva dela Iași și când — după declarația unui martor de văz — Germanii aveau la noi foarte puține trupe? Mai târziu numai, când nemții începură să se teamă de retragerea României, sosiră pe teritoriul nostru trupe proaspete naziste, care încadrară unitățile românești.

Și totuși, chiar cu această încadrare, când a existat o hotărâre serioasă pentru armistițiu — el a fost realizat.

Argumentul „marelui strateg" nu stă în picioare. Și chiar dacă ar sta — depunerea armelor trebuia să se facă cu orice risc.

Nici o jertfă n'ar fi fost, în acest caz, inutilă.

Orice bun prădat în plus de Germani, orice picătură de sânge ar fi cântărit greu în favoarea noastră în clipa socotelilor.

Eșirea României din războiu imediat după Stalingrad sau după Uman, sau chiar la Iași, ar fi avut o importanță mult mai mare pentru Aliați.

Acel care s'a opus a fost Ion Antonescu. Și s'a opus nu cu o nebuneasă speranță într'o victorie imposibilă, ci cu luciditatea celui ce vede prăpastia dinainte, dar se aruncă într'insa. Dacă s'ar fi aruncat singur tiranul, n'ar fi fost nici o pagubă. Dar el a antrenat după dânsul țara întreagă.

Această vină nu i se poate ierta. Restul poate fi pus pe seama delirului paranoic. Deșteptarea însă a avut loc la Stalingrad. Atunci Ion Antonescu s'a trezit și și-a dat seamă de realitate.

Sângele care s'a vărsat după aceia — nu poate fi plătit cu nici o pedeapsă de pe lume.

M. SEVASTOS

Ședința de eri dimineață

Sâmbătă dimineața au continuat desbaterile în cea de a șasea zi a procesului Antoneștilor.

Ședința s'a deschis la ora 8,20. Este introdus martorul, d. Iuliu Maniu, căruia i se stabilește identitatea și i se ia jurământul. Vârsta 74 de ani, domiciliat în Bădăcin, de profesiune agricultor.

PREȘEDINTELE: Propus în apărare.

AC. M. ANTONESCU: Domnule prezedinte, vă rog să binevoiți a întreba pe d. Maniu dacă își amintește că s'a întâlnit cu d. mareșal Antonescu la 5 Septembrie 1940, atunci când d. mareșal a fost însărcinat cu constituirea guvernului și dacă a discutat eventualitatea unui guvern de uniune națională?

PREȘEDINTELE: Vă rugăm să ne răspundeți dacă în preajma abdicării Regelui Carol ați avut o discuțiune?

MARTORUL I. MANIU: Am avut.

PREȘEDINTELE: În ce a constat?

MART. I. MANIU: Ne-am hotărît ca niciunul dintre noi să nu primim nicio însărcinare dela Regele Carol. Această înțelegere am realizat-o și cu d-nii Constantin Brătianu, Gh. Brătianu și Stelian Popescu.

AC. M. ANTONESCU: Dacă își amintește d. Maniu că cu ocazia aceasta s'a discutat ca la constituirea guvernului mareșal Antonescu opoziția să nu îngreuneze sarcina guvernului. D. Maniu l-a văzut pe d. mareșal Antonescu și după constituirea guvernului și, cu acest prilej, deasemenea, a stabilit ca opoziția să nu îngreuneze sarcina guvernului.

GUVERN DICTATORIAL

MART. I. MANIU: Vreau să precizez următoarele: ne-am înțeles că nici noi partidul național-țărănesc, nici partidul liberal să nu primim vreo însărcinare dela Regele Carol. Eu am avut mandatul să mă pun în contact cu d. mareșal Antonescu și să realizăm cu d-sa o înțelegere conform acestui mandat. D. mareșal Antonescu ieșise atunci din lagăr. Neam înțeles să ne întâlnim la Ploești unde ne-am și întâlnit. Nu am vrut să primim nici eu, nici d-sa nici un fel de însărcinare dela Regele Carol. Am stat de vorbă cu d. mareșal Antonescu, am văzut care sunt planurile sale și l-am arătat și eu care sunt planurile mele. Am stabilit, prin urmare, că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol și că în cazul că Regele va abdica, vom participa cu toți la guvern, ne precizând cine va fi prezedintele. D. mareșal Antonescu și-a rezervat ministerul de interne și de război ceeace eu am consimțit. Am stabilit că a 4-a zi după aceasta întrevedere ne vom întâlni la București și amândoi ne vom prezenta Regelui Carol în audiență și îi vom pretinde abdicarea. D. mareșal mi-a comunicat că s'a prezentat la Regele Carol al II-lea și că l-a oferit să facă guvernul, ceeace d-sa a refuzat, în baza acordului pe care îl aveam stabilit între noi. În aceeași seară l-am văzut pe d. mareșal în casa sa particulară și mi-a reconfirmat înțelegerea noastră. În aceeași noapte însă, d. mareșal a fost din nou chemat în audiență la Palat. Ceia ce s'a întâmplat la acea audiență nu știu. În altă zi am aflat că d. mareșal a primit prezedența consiliului de miniștri, cu condiția să fie conducător al statului și ca unele prerogative regale să-i fie transmise d-sale. Dela această dată nu l-am mai văzut pe d. mareșal Antonescu până n'a format guvernul.

AC. M. ANTONESCU: Dacă își amintește d. Iuliu Maniu că l-a văzut pe d. mareșal Antonescu după constituirea guvernului și cu acest prilej l-a arătat că nu va întâmpina, din partea opoziției, nici o greutate.

MART. IULIU MANIU: Într'adevăr, după ce a format guvernul, l-am întâlnit pe d. mareșal Antonescu, dar dânsul nu mi-a făcut nici un fel de propunere de a intra partidul nostru în guvernul d-sale fiindcă știa că o astfel de invitație ar fi fost inutilă și că nu voi face parte dintr'un guvern dictatorial. D. mareșal mi-a oferit însă să intre câțiva oameni de ai noștri în guvern ca tehnicieni. Am adm's ca 2—3 distinși tehnicieni ai partidului național-țărănesc să ia parte în guvernarea d-sale ca secretari generali în calitate de colaboratori administrativi, nu politici. Au fost numiți astfel doi secretari generali: d. Gerotta imediat, iar după aceea d. Grigore Popescu, tehnician în materie industrială și comercială, la ministerul aprovizionării.

AC. M. ANTONESCU: Dacă cu acel prilej d. Maniu a fixat ca principiu că secretarii generali pot să fie toți tehnicienii pe care i-ar numi guvernul, oricare din partidul național țărănesc, iar miniștrii să nu fie personalități de partid reprezentative, care prin prezența lor să facă aparentă participarea partidului la guvern, pentru aceasta trebuind aprobarea specială a d-lui Maniu ca prezedinte, pentru fiecare în parte.

MART. I. MANIU: Nu-i asa. Nu am admis sub niciun fel, nici cu aprobarea, nici cu desaprobarea mea, să intre cineva în ministerul Antonescu.

AC. M. ANTONESCU: Dacă cu acel prilej d. Maniu a declarat d-lui mareșal Antonescu că s'a situat într'o poziție de rezervă, declarând că înțelege să rămână în această rezervă pentru alte împrejurări.

MART. I. MANIU: Nu numai atât, dar eu am fost împotrivă. Nu poate fi vorba de o rezervă a mea față de acest guvern împotrivă căruia eram.

AC. M. ANTONESCU: Îngăduiți-mi să întreb pe d. Maniu, pentrucă eu nu mai înțeleg...

PREȘEDINTELE: Dvs. formulați-vă întrebările în apărarea dvs.

AC. M. ANTONESCU: Tocmai vroiam să formulez o întrebare în legătură cu răspunsul d-lui Maniu. Pe de o parte d-sa spus că l-a vizitat pe d. mareșal Antonescu înainte și că s'a înțeles cu d-sa...

(Continuare în pag. 2-a)